

N:o 99.

Af Herr Johannes Larsson: Om ersättning af allmänna medel åt egare af häst kreatur, som för hämmande af rotz-sjukdom blifvit dödadt.

Redan länge hafva olägenheterna varit insedda och erkända deraf, att för egare af häst kreatur, som dödas i sjukdomen rotz, icke varit beredd godtgörelse för sådan förlust, hvilken alltid måste blifva känbarare under närvarande förhållanden för hvar och en, som drabbas af sådan olycka, då värdet å hästar nu är mångdubbelt emot förr.

Det är naturligt att förlusten vid inträffad olyckshändelse är för alla lika stor, men i ekonomiskt atseende icke för alla lika känbar; således för de mindre bemedlade mest tryckande.

Det är bekant att många genom arbete med sig och häst, vare sig i jordbruk eller annan arbetsförtjenst, försörja sina familjer, men som, träffade af ofvan angifna olyckshändelse, blifva urståndsatta dertill, då ersättning för skadan icke är att bekomma af allmänna medel, och kommunerna, redan hårdt belastade med kommunalutskylder, icke heller äro villige bidraga i sådan mån behofvet kräfver. Jag väntar mig visserligen den invändningen, att för sådant ändamål böra bildas försäkringsanstalter, men dervid möta de svårigheter, dels att sjuka hästar insmuglas från angränsande orter, der sådana anordningar icke kommit till stånd, och dels att de flesta af dem, som äro i största behofvet af sådana anstalter, icke hafva råd och lägenhet ingå i dylika bolag; och i öfrigt, då staten har makt befalla den enskilde nedslagta sina hästar, bör densamma också vara berättigad till skadeersättning af staten.

Ett ytterligare talande skäl för motionens syftemål ligger deruti, att hvarje egare af rotz-sjuk häst, medveten om sin rättighet att, sedan vederbö-

rande veterinär förklarar densamme obotlig, blifva ersatt för skadan, genast dödar den, hvarigenom ock det kraftigaste medel mot sjukdomens ytterligare spridning vinnes, då nu deremot den oftast fördöljes af fruktan att få hästarne för tidigt utdömda och, under behandling af så kallade qvacksalvare, vederbörlig undersökning så fördröjes, att sjukdomen hinner mycket spridas.

På grund af hvad jag anfört, och med anledning deraf att, under närvarande förhållanden, sjukdomen rotz bland hästar hotar nå en större utbredning inom vårt land och redan åstadkommit stora förluster; får jag föreslå,

att Riksdagen måtte ingå till Kongl. Maj:t med underdånig skrifvelse under anhållan, att Kongl. Maj:t måtte utfärda nådig kungörelse derom, att full ersättning af allmänna medel måtte tillerkännas den kreaturseigare, hvars hästskulptur för hämmande af sjukdomen rotz dödas — vare sig att vid skeende obduktion djuret verkligen befinnes hafva lidit af denna sjukdom eller det af sakkunnig person blifvit förklaradt misstänkt för densamma — efter det värde veterinär i samråd med tvänne kommunalnämndsledamöter åsatt.

Stockholm den 28 Januari 1874.

Joh. Larsson.
